

Islam och bakåtsträvande

Det hävdas ofta av missledda människor att vissa aspekter av det islamiska livsmönstret inte längre kan accepteras av människorna och att de inte heller är i överensstämmelse med det moderna livets krav. De tillägger att vissa islamiska traditioner ursprungligen var lämpade för förflutna generationer och därför har uttömt sina syften och blivit bakåtsträvande restriktioner som hindrar och försenar framstegen.

De kommer ständigt med frågor som:

"Envisas ni fortfarande med att förbjuda ränta, som är en oundgänglig ekonomisk nödvändighet i den moderna tiden?"

"Insisterar ni fortfarande på att samla in Az-Zakat* och distribuera den i samma stad där den insamlats? Az-Zakat är en primitiv procedur som är oförenlig med ett modernt styrelseskick. Dessutom förödmjukar Az-Zakat de fattiga invånarna i en stad eller by, genom att få dem att känna att de tar emot välgörenhet av de rikare medborgarna."

"Vill ni fortfarande förbjuda alkohol, spel, fri blandning av könen, dans och bruket att ha älskare och älskarinnor - allt detta som måste accepteras som en del av de allmänna framstegen och utvecklingen?"

Det är sant att Islam förbjuder ränta, men det är inte sant att ränta är en ekonomisk nödvändighet. I den moderna tiden har det funnits två ekonomiska system som inte tillåter ränta. Både Islam och kommunism, hur annorlunda de än är i andra avseenden, förbjuder ränta. Kommunismen lyckades få tillräcklig makt för att genomdriva sina doktriner, men Islam har ännu inte samlat ihop sina styrkor. De nuvarande förhållandena visar emellertid att Islam är på väg mot makt och nytt liv.

När Islams regler är etablerade kommer det ekonomiska systemet att vara grundat på andra principer än ränta, vilken inte kommer att vara en ekonomisk nödvändighet. På samma sätt lade det kommunistiska Ryssland sin ekonomi på en bas som utesluter ränta.

Det är otvivelaktligen så att ränta inte är en oundgänglig nödvändighet i den moderna tiden. Den må vara nödvändig för den kapitalistiska världen därför att kapitalisterna inte kan existera utan den. Trots det så ogillar ledande västerländska ekonomer ränta och varnar för att den oundvikligen leder till ackumulation av förmögenheten i händerna på ett fåtal personer. Massorna berövas gradvis kapital och bli följaktligen förslavade av de rika. Den västerländska kapitalismen kan förse oss med många exempel som bevisar dessa fakta. Man ska ha i minnet att Islam förbjöd ränta och monopolkapitalismens två pelare - ungefär ettusen år innan kapitalismen existerade. Islam uppenbarades av Allah den Allsmäktige, som kan överblicka alla generationer på samma gång och som vet hur mycket ont, ekonomiska katastrofer och fiendskap som alstras genom räntesystem.

Ränta kan vara en förödmjukande nödvändighet där ekonomin är beroende av utländsk hjälp. Men när vår islamiska ekonomi är oberoende och väl etablerad, kommer våra utländska relationer att baseras på ömsesidig växelverkan och utbyte - inte på underkastelse. Då kommer vår ekonomi att styras av islamiska principer som förbjuder ränta. Resten av världen ska då se på oss som en utvecklande och progressiv kraft.

Angående Az-Zakat så pekade vi tidigare på att den inte är någon välgörenhetsgåva till den fattiga utan en förordning anbefalld av Allah och en rättighet som staten är satt att förvalta.

I detta kapitel ska vi behandla den anklagelse som riktas mot Islam angående den lokala karaktären av Az-Zakat, alltså dess distribuering i samma by eller stad där den insamlats.

Det är beklagligt att många intellektuella vilt applåderar och välkomnar vilket västerländskt importerat system som helst och behandlar den som civilisationens höjdpunkt, medan man när samma system försvaras av Islam betraktar det som en symbol för efterblivenhet och bakåtsträvande.

Det kan vara av nytta att påminna sådana "intellektuella" om att USA:s administrativa system är baserat på absolut decentralisering. Byn eller staden är en oberoende ekonomisk, politisk och social enhet inom de allmänna ramarna för staten och för de förenade staterna. Kommunalrådet i varje

oberoende enhet uppbär vissa skatter som insamlas från enhetens befolkning och fördelar dem på sjukvård, transport, utbildning och social service samma stad eller by. Om intäkterna överstiger utgifterna, sänds överskottet till stadens eller statens myndigheter. Om å andra sidan intäkterna är mindre än utgifterna betalas mellanskillnaden av staten. Det är inget tvivel om att detta är ett utmärkt administrativt system som organiserar arbetet och inte belastar centralregeringen med alla sina affärer. De centrala myndigheterna kan heller inte förstå den mindre enhetens krav på samma sätt som de lokala myndigheterna kan.

Våra intellektuella uttrycker sin stora beundran för ett sådant system. De glömmer att just detta system upprättades av Islam för mer än trettonhundra år sedan. Skatter insamlades av varje bys lokala myndigheter och spenderades på uppfyllandet av de lokala behoven. Skillnaden mellan inkomster och utgifter sänds till eller lånas från statskassan.

Angående distributionen av Az-Zakat, så förklarade vi tidigare att ingenting i Islam förutsätter att den bara ska distribueras i form av kontanter eller in natura. Den kan ges till de fattiga i form av utbildning, sjukvård eller genom direkta periodiska understöd till dem som inte kan arbeta på grund av ålder, sjukdom eller omyndighet.'

Om vi tillämpar Islam regler på vårt nuvarande samhälle behöver vi inte göra mer än upprätta mindre enheter som sköter om sina egna lokala affärer inom ramarna för regionala centra: staten, den islamiska världen och hela världen.

Vad gäller spel, alkohol och fri behandling mellan könen så är dessa förbjudna av Islam oavsett alla stupida attacker från de så kallade "progressiva" pionjärerna. Det är betecknande att till och med i Frankrike, som är fullständigt begivna på alkohol, motionerade nyligen en kvinnlig medlem av nationalförsamlingen om förbud av alkohol.

Begivelse på alkohol är ett symptom på social eller individuell sjukdom. Alkohol och andra droger är nödvändiga bara i brottsliga samhällen där skillnaden mellan klasserna är så stor att vissa människor lever i utsävande lyx som dödar deras känslor medan andra lever i yttersta armod och förnedring, vilken driver dem att försöka fly från verkligheten och leva i sin egen fantasivärld. Narkotika och alkohol sprids också i samhällen som domineras av förtryck, tyranni eller i samhällen där tankens frihet är underkastad många restriktioner, där människor är besatta av sin kamp för levebrödet eller där människor lider av det förhatliga och monstruösa ljudet från de moderna maskinerna.

Men detta betyder inte att sådana sociala sjukdomar rättfärdigar hemfallenheten åt alkohol. Alkoholmissbruk är bara ett symptom på sjukdomen. Det är bara logiskt att den sociala sjukdomen ska behandlas innan man förbjuder alkohol. Detta är exakt vad Islam gjorde. Den uttraderade alla de sjukdomar och orsaker som drev människor till bruk av alkohol; då och först då förbjöd den alkoholdrickande. I stället för att kritisera Islam borde den moderna västerländska civilisationen lära sig hur själsliga sjukdomar behandlas genom ekonomisk, social, politisk, intellektuell och fysisk omorientering.

Vad spel anbelangar behöver vi inte dröja länge vid att peka på att bara ytliga och lättsinniga människor kan se något gott i det.

Låt oss nu diskutera frågan om fria förbindelser mellan könen - vilken har blivit föremål för många dispyter.

Många ytligt sinnade människor anklagar Islam för bakåtsträvande på grund av de restriktioner den lägger på förhållandena mellan könen. De uttrycker sin stora beundran för den franska civilisationen som tillåter ett kärlekspar att hålla om varandra offentligt och glömma allt som är omkring dem när de är hänryckta i en underbar kyss. Ingen skulle drömma om att besvära dem, till och med polismannen ställer sig bredvid för att skydda dem från förbipasserande. Ve den som harnas över en sådan scen - han kommer själv att bli föraktad!

Andra uttrycker sin stora beundran för den amerikanska livsstilen. Där, säger de, är människor fullständigt ärliga mot sig själva. De erkänner att sex är en biologisk nödvändighet. Därför erkänner de och uppmuntrar denna nödvändighet. Varje ung pojke har en flickvän och varje ung flicka har en pojkvän. De är för det mesta tillsammans med varandra och åker ut på picnics där de gör sig fria från den ihärdiga sexuella bördan och svarar på sexualinstinkternas rop. De återvänder från dessa picnics så avslappnade att de kan ägna sig åt sina studier och arbeten på ett sätt som kommer att få till stånd en alltid ökande välfärd och produktion. På detta sätt kommer hela nationen att gå framåt.

Men dessa banala och ytliga människor som är så fascinerade av det moraliska fördärvet i Väst glömmar att Frankrike inte kunde stå emot den första tyska attacken. Den fick gå ner på knä inte bara på grund av bristande militär träning och utrustning utan också därför att den var en nation utan nationell stolthet; en nation som var fullständigt korrumpad och besatt av sensuella nöjen. Det franska folket var rädda att Paris' höga byggnader och glädjehus skulle förstöras av bomber. Är det detta som de så kallade intellektuella vill att vi ska göra?

Vad Amerika anbelangar är det tillräckligt att citera den amerikanska statistiken som visar att 38% av de kvinnliga gymnasieeleverna är gravida. Graviditetsprocenten bland de kvinnliga universitetsstudenterna är inte lika hög, beroende på att de är mer erfarna i preventivteknik.

Det är inget tvivel om att det är ett värdigt mål att vilja göra sig fri från det sexuella trycket. Islam ägnar denna fråga stor uppmärksamhet då den vet att om sex kommer i främsta rummet sjunker produktiviteten och människorna begränsar sig till en värld av sex, från vilken de inte kan komma ut. Men ett värdigt mål ska förverkligas med värdiga medel. Ingen kan påstå att det är värdiga medel att förorena samhället eller att tillåta tonåringar att kasta sig över varandra som djur.

Om vissa missledda människor tror att det är sedefördärvet som är orsak till den stora amerikanska produktionen, ska de veta att den är en helt igenom materialistisk produktion som kan mynna ut i att människan ersätts av robotar. Vad intellektuella och andliga värderingar beträffar, får det inte glömmas bort att Amerika förslavar de svarta och utsätter dem för den värsta behandling som mänskligheten hittills skådat. Amerika understöder kolonialismens sak i alla delar av världen. Det är omöjligt att skilja på den andliga nedgång som visas genom underkastelsen för djuriska passioner och den andliga nedgång som visar sig i kolonialism och slaveri i- båda hänger samman med den slags nedgång till vilken sant civiliserade nationer inte skulle sjunka.

Det är otvivelaktligen så att majoriteten av dagens män har stor glädje av förbindelser med vackra och eleganta kvinnor. Det är självklart att det är på detta vis, därför att det är mer önskvärt att smaka olika rätter än att alltid äta samma mat! Men är nöje det enda målet i livet? Och har någon förnekat att de vilda passionerna alltid varit högt åtrådda? Köttets lust och de otämjda passionerna är inte något som uppfunnits av den västliga civilisationen i det tjugonde århundradet. Grekerna, romarna och perserna kände till sådana nöjen och stod till knäna i köttets förlustelser. Men det var dessa nationers hängivenhet för de sensuella nöjena som drog dem ifrån deras seriösa strävanden oåterkalleligen gjorde slut på deras makt och överlägsenhet.

Även om väst har betydande materialistiska talanger (vetenskap, massproduktion och det vansinniga rusandet till arbetet), så leder dess begivenhet på sensuella passioner till dess gradvisa förfall. Om nu inte vi har den nödvändiga makten därför att omständigheterna under de senaste två århundradena inte varit till vår fördel; vilka fördelar hoppas vi vinna genom att ge efter för våra passioner i civilisationens och framstegens namn eller av rädsla för att anklagas för bakåtsträvande? Om vi ger efter för våra råa passioner kommer våra omständigheter aldrig att förbättras och vi kommer alltid att vara på nedgång. Alla dessa "fritänkare" som förespråkar traditionernas avskaffande är ingen annat än kolonialismens lakejer. Kolonialismen förstår och uppmuntrar sådana skribenter och tänkare och vet hur mycket de gagnar dess onda syften genom att korrumpera folkets etik och moralkänsla och genom att avleda ungdomens intressen och styra in dessa mot nöjen och passioner.

Vi hör ofta missledda människor säga: "Se på kvinnorna i de västerländska samhällena och lägg märke till hur de har upphöjt sig från att ha varit enbart varelser av kvinnligt kön till att bli fulländade kvinnor. De har blivit mänskliga varelser som spelar en roll i det sociala livet." Det är ingen tvekan om att kvinnorna, efter att de börjat arbeta regelbundet och blanda sig med det andra könet, har fått nya erfarenheter som de inte skulle fått om de hade begränsat sina aktiviteter till att se om sina hem och sina barn. Men låt ställa denna fråga: "Lade dessa erfarenheter någonting till kvinnans tillgångar som kvinna? Eller ökade de vissa talanger medan de stympade andra?"

Vi frågar återigen: "Lade dessa erfarenheter någonting till den mänskliga existensen som sådan? Eller ökade de bara vissa aspekters betydelse medan de stympade andra områden?" Den västerländska kvinnan har blivit mannens goda vän. Hon accepterar hand flirt och besvarar hans sexuella önsknings; hon delar till och med en del av hans problem men hon är inte längre en god hustru eller mor. Detta stöds av det faktum att skilsmässograden i Amerika har nått den skrämmande nivån av 40%. I Europa är skilsmässograden något lägre men att ha älskare och älskarinnor är ett vanligt bruk bland gifta människor. Om den västerländska kvinnan var en god

hustru och kunde slå sig ner med en familj vilken hon ägnade all sin omsorg, skulle skilsmässonivån inte ligga så högt, inte heller skulle det vara så vanligt som det är i Europa att de helt enkelt lämnar hemmet. Det måste också påpekas att de förvärvsarbetande kvinnorna inte har de erfarenheter som krävs för att bli goda mödrar. De har varken den tid eller den psykologiska lämplighet som krävs för att uppfylla moderskapets plikter.

Bortsett från nöjen och förlustelser har mänskligheten som helhet nästan inte vunnit någonting genom de fria förbindelserna mellan könen. Det är inget tvivel om att varken de få kvinnor som har blivit parlamentsledamöter, ministrar och regeringsöverhuvuden, eller de tusen - eller miljontals kvinnor som arbetar i fabriker, affärer, offentliga lokaler eller bordeller kan lösa världens problem. Är det möjligt att en kvinna inte kan ta effektiv del i det sociala livet utom genom att hålla tal i parlamentet eller underskriva order i departementen? Ingen kan påstå att en kvinna inte spelar en framträdande roll i samhället när hon på ett riktigt sätt fostrar sina barn och förser världen med goda medborgare. En kvinna kan berusas av ovationer i parlamentet eller beundran i salonger och på gator, men allt detta betyder ingenting i jämförelse med faran av att förse världen med moderlösa generationer som inte har känt den kärlek som oskadliggör de onda begären i deras själar. En sådan kärlek kan bara ges av mödrar som ägnar sig helhjärtat åt sin heliga plikt.

Det är sant att vi inte ska vara för hårda mot kvinnorna genom att beröva dem livets glädjeämnen, eller hindra dem från att hävda sin personliga existens. Men livet tillåter oss inte - varken kvinnor eller män - att gå våra egna vägar eller att göra oss gällande på det sätt vi vill.

Vad skulle hända om vi var själviska nog att förlusta oss utan några begränsningar? Vi kommer att efterträdas av urusla generationer vars elände kommer att vara ett resultat av vår egoism och försumlighet. Det kan inte vara av intresse för det kvinnliga könet att de framtida generationerna bli olyckliga bara därför att en viss generations kvinnor har roat sig utan restriktioner.

Islam kan inte förebrås för att den handlar i alla generationers intresse utan att favorisera någon generation framför de andra; för att den betraktar mänskligheten som en ändlös kedja av sammanhörande generationer. Men Islam skulle kunna förebrås om den förbjöd alla slags glädjeämnen eller bekämpade och undertryckte de naturliga drifterna.

Not:

* Zakat, 2½% förmögenhetsskatt- efter ett års innehav.

Källa: Missförstånd om Islam (S. 272-284) Muhammed Kutub

www.islam-svarar.se